

امام خمینی (ره) و جنبش‌های اسلامی معاصر

■ سید عبدالقیوم سجادی

اگر قبل از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، اغلب جنبش‌های اسلامی در مواجهه با مظاهر زندگی عصر جدید و تمدن خیره کننده غرب، موضع انفعالي داشته و در مورد کارآمدی تعالیم دینی در مدیریت معقول و شایسته جوامع اسلامی در شک و تردید به سر می‌بردند، تحول همه جانبه انقلاب اسلامی به رهبری حضرت امام(ره) این باور وثيق را در اذهان نیروهای مسلمان جای داد که اسلام به عنوان یک مکتب آسمانی می‌تواند مهمترین تحولات جهانی را رقم زده و برای پرسش‌های عصر جدید و مدیریت جوامع، نسخه شفابخشی را ارایه نماید. همین یک نکته، مهمترین تأثیر افکار سیاسی - دینی حضرت امام(ره) بود که از یک سو جنبش‌های موجود را در بعد نظری بر مبنای وثيق دینی استوار می‌ساخت و از سوی دیگر، باورهای دینی را به عنوان عامل بالنده و تحرک آفرین در سرنوشت جوامع انسانی مطرح می‌نمود. حضرت آیة... خامنه‌ای در این زمینه می‌گویند:

آثار و برکات انقلاب اسلامی بر حرکتهاي رهایی بخش و نهضتهاي جهانی

اسلام را می‌توان از موج اسلام خواهی و گسترش مبارزات انقلابی علیه نظام
ظالمانه حاکم بر جهان از خاورمیانه تا شمال آفریقا و از آسیای مرکزی تا قلب اروپا،
مشاهده نمود... احیای هویت اسلامی در میان مسلمانان، بیداری ملتها و ایجاد
نشاط و امید در نیروهای مبارز و انقلابی جهان، از ثمرات مسلم و انکارناپذیر
انقلاب اسلامی ایران است.^(۱)

در حوزه عملی و عینی نیز قیادت پیروزمندانه حضرت امام و استراتژی موفق و بالنده
وی، تجربیات ارزشمند و غنی را فرا روی مسیر مبارزاتی جنبش‌های اسلامی قرار داده و
بارقه‌های امید و پیروزی را برای آنان به ارمغان گذاشت. تجربیات عینی و استراتژی
մبارزاتی حضرت امام، بزرگترین دستاوردهای عینی و موفق رهبری جنبش دینی را در
تاریخ نهضتها دینی و جنبش‌های اسلامی از خود به یادگار گذاشت؛ زیرا نهضتها
تجددی حیات سیاسی که به تازه‌گی در میان مسلمانان رایج گردیده بود، هیچ‌کدام
نتوانستند به اهداف مطلوب خویش برسند و انقلاب اسلامی ایران نخستین تجربه موفق و
پیروزمندانه نهضت دینی بود که توانست برای نخستین بار، اهداف و آرمانهای
خیزش‌های اسلامی و جنبش‌های دینی را در ایران اسلامی جامه عمل پوشاند.^(۲) این امر از
یک سو مجموعه گران‌سنگ تجربیات سیاسی و دینی را فرا روی پیشگامان نهضتها
اسلامی قرار داده و از سوی دیگر، امید به پیروزی و توفیق نیل به آرمان والای این
نهضتها را که سالیان متمادی صرفاً به عنوان آرمان و اهداف مقدس در مرحله نظر باقی
مانده بود، به وجود آورد.

بنابر این، می‌توان گفت که «در تاریخ معاصر اسلام، این نخستین بار است که جنبش
اسلامی قدرت آن را پیدا کرده است که انقلابی را شکل دهد و آن را توسط شیوه‌ای
مردمی پیدا کند. در نتیجه، می‌توان گفت که با حرکت اسلامی مردم ایران، اسلام توانسته
است هم از جنبه نظری و هم از بعد عملی عینیت یابد و مصدق خارجی پیدا کند. ابعاد
اجتماعی اسلام، در تمامی مراحل انقلاب اسلامی ایران جلوه می‌کند و در همان زمان،
ایرانیان به شدت در مقابل متزاولین و استکبار جهانی که محاصره اقتصادی را به عنوان
ابزاری در جهت تضعیف انقلاب به دست گرفته‌اند، مقاومت می‌کنند و رنج کمبودها را

به جان می‌خرند. در نتیجه، می‌توان گفت در میان جنبش‌های اسلامی، انقلاب سیاسی - اجتماعی ایران، از لحاظ مقاومت در مقابل تجاوز خارجی و همچنین در برخی از ابعاد اجتماعی؛ چون بُعد مذهبی، موقعیت چشمگیر و درخشان دارد.»^(۳)

جهانی بودن نهضت امام خمینی(ره)

هر چند انقلاب اسلامی ایران به رهبری حضرت امام(ره) یک رخداد سیاسی بود که در درون جامعه ایران صورت گرفت؛ اما ویژگی عام و جهانی آن که برخاسته از عنصر مذهب و خصلت دینی آن بود، موجب می‌شد که این تحول تاریخی در مرزهای جغرافیایی ایران اسلامی محدود نماند و تا اقصی نقاط جهان اسلام و بلکه جوامع بشری تأثیرات عمیق و جدی از خود به جای گذارد. بدین ترتیب، «رویدادهای ایران، مهمترین رویدادهای جهان اسلام طی تاریخ اخیر است. این رویدادها به هیچ وجه یک سری وقایع مجرد و محدود به شرایط ایران نیست.»^(۴)

بنابراین، انقلاب اسلامی ایران که تبلور اندیشه سیاسی رهبری این نهضت دینی است، با توجه به خصلت دینی و مکتبی خود به همان سان که در بُعد نظری خود را در محدوده جغرافیایی خاص محصور نموده و اهداف و آرمان سیاسی - اجتماعی فرا مرزی و جهان وطنی را طرح و پی‌ریزی نموده است؛ در حوزه عملی نیز استراتژی و سیاستگزاری عملی و عینی خویش را به گونه‌ای سامان داده است که دقیقاً اهداف جهانی و انسانی انقلاب را که برخاسته از عقاید دینی مسؤولیت مکتبی یک انقلاب دینی و اسلامی است، مورد توجه قرار داده است. این نکته در اندیشه سیاسی حضرت امام در تبیین ماهیت انقلاب اسلامی از اهمیت خاص برخوردار می‌باشد. در فرازی از سخنان بیانگذار نهضت اسلامی ایران می‌خوانیم:

«ما که نهضت کردیم برای اسلام نهضت کردیم. جمهوری، جمهوری اسلامی است. نهضت برای اسلام نمی‌تواند محصور باشد در یک کشور و نمی‌تواند محصور باشد؛ حتی در کشورهای اسلامی. نهضت برای اسلام همان دنباله نهضت انبیاست. نهضت انبیا برای یک محل نبوده است. پیغمبر اکرم(ص) اهل عربستان

است؛ لکن دعوتش مال عربستان نبوده، محصور نبوده به عربستان، دعوتش مال

همه عالم است.^(۵)

و در همین راستا، تأثیرگذاری انقلاب اسلامی و اندیشه‌های دینی و جهانی حضرت امام بر نهضتهاي اسلامي و خيزشهاي رهایي بخش، به دليل رابطه عميق ماھوي و ذاتي آن، آشکار و هويدا خواهد شد. «نهضت مقدس ايران، نهضت اسلامي است و از اين جهت، بدیهی است که همه مسلمین جهان تحت تأثیر آن قرار می‌گيرند.»^(۶)

مهمترین شاخصهای جهانی بودن انقلاب اسلامی

در يك برآورد کلي، می‌توان مهمترین شاخصهای جهانی بودن انقلاب اسلامي که به نوبه خود بازتاب اندیشه جهانی رهبر انقلاب اسلامي و بنیانگذار آن نيز می‌باشد، در محورهای زير طرح و مورد وارسي قرار داد:

- ۱- تاکيد بر اصول ثابت دعوت، نفي سيل و حفظ دارالاسلام؛
- ۲- حمايت از مستضعفين و مظلومان عالم؛
- ۳- استکبار ستيزی و ظلم زدایی؛
- ۴- تاکيد بر «امت اسلامي».

۱- اصل دعوت و صدور انقلاب

اصل دعوت و صدور انقلاب، يکي از اصول اساسی سياست خارجي جمهوري اسلامي است که حضرت امام(ره) آن را تا سطح اهداف غير قابل تسامح نهضت ديني ايران ارتقا داده و به عنوان رسالت و وظيفه کارگزاران نظام اسلامي معرفی نموده‌اند:

«مسئولان ما باید بدانند که انقلاب ما محدود به ایران نیست. انقلاب مردم ایران

نقطه شروع انقلاب بزرگ جهان اسلام به پرچمداری حضرت حجت(ع) است...

مسائل اقتصادي و مادي اگر لحظه‌اي مسئولين را از وظيفه‌اي که بر عهده دارند،

منصرف کند، خطر بزرگ و خيانت سهمگين را به دنبال دارد. باید دولت جمهوري

اسلامی تمامی سعی و توان خود را در اداره هرچه بهتر مردم بنماید؛ ولی این بدان معنا نیست که آنها را از اهداف عظیم انقلاب که ایجاد حکومت جهانی اسلام است، منصرف کند.»^(۷)

حضرت امام خمینی (ره) در جای دیگر، اصل صدور انقلاب را از ملزومات و تبعات ماهیت دینی و اسلامی آن عنوان نموده و استمرار و دوام آن را مورد تاکید قرار می‌دهند:

«ما انقلابمان را به تمام جهان صادر می‌کنیم، چراکه انقلاب ما اسلامی است و تا بانگ لا اله الا الله و محمد رسول الله (ص) بر تمام جهان طنین نیفکند، مبارزه هست و تا مبارزه در هر کجای جهان علیه مستکبرین هست، ما هستیم.»^(۸)

صدر انقلاب که در منظومه اندیشه سیاسی حضرت امام به عنوان یکی از اصول سیاست خارجی جمهوری اسلامی عنوان می‌گردد، با آنچه بیگانگان و دشمنان انقلاب اسلامی از آن با عنوان کشورگشایی و دخالت در امور و سرنوشت سایر ممالک اسلامی یاد و تبلیغ نموده‌اند، تفاوت جدی و آشکاری دارد؛ زیرا صدور انقلاب در اندیشه سیاسی حضرت امام نه به مفهوم دخالت در امور دیگران، که به معنای ترویج و اشاعه تفکر ظلم سیزی و استکبار زدایی در میان ملل مستضعف و اسلامی است. صدور انقلاب به مفهوم انتقال تجربیات ارزشمند یک نهضت دینی است که بر بنیان باورهای مکتبی امت اسلامی شکل گرفته و امت در بند و تحت اسارت اسلامی را نوید رهایی و آزادگی می‌بخشد. دقیقاً یک چنین تلقی از صدور انقلاب است که جایگاه نهضت دینی ایران و تأثیر عمیق اندیشه‌های مکتبی بنیانگذار این نهضت بر جنبش‌های اسلامی و نهضتهاي ديني را بازگو می‌نماید.

«اینکه می‌گوییم باید انقلاب ما به همه جا صادر بشود، این معنای غلط را از آن برداشت نکنند که ما می‌خواهیم کشورگشایی کنیم. ما همه کشورهای مسلمین را از خودمان می‌دانیم. همه کشورها باید در محل خودشان باشند. ما می‌خواهیم این چیزی که در ایران واقع شد و خودشان از ابرقدرتها فاصله گرفتند و دست آنها را از مخازن خودشان کوتاه کردند، این در همه ملتها و در همه دولتها بشود. آرزوی ما این است. معنای صدور انقلاب ما این است که همه ملتها بیدار بشوند و همه دولتها

بیدار شوند و خودشان را از این گرفتاری که دارند و از این تحت سلطه بودنی که هستند و از اینکه همه مخازن آنها دارد به باد می‌رود و خودشان به نحو فقر زندگی می‌کنند، نجات بدهد.»^(۹)

بدین ترتیب، اصل دعوت و صدور انقلاب که یکی از مفروضات اساسی اندیشه سیاسی حضرت امام در روابط خارجی با دیگر کشورهای اسلامی است، ارتباط عمیقی را میان انقلاب اسلامی ایران و نهضتهاي اسلامي به وجود می‌آورد. ارتباطی که در فرایند آن، بنیانگذار نهضت دینی ایران تلاش دارد تا تجربیات عینی و مبارزاتی خویش را همراه با تفکر و باورهای انقلابی و دینی خویش، به پیشگامان جنبشهاي اسلامي و رهایی بخش انتقال داده و زمینه‌های رشد و شکوفایی آنان را فراهم سازد.

۲- حمایت از مستضعفین و مظلومان عالم

حمایت از مستضعفین و ملل تحت ستم، از دیگر پیش فرضهای سیاست خارجی حکومت اسلامی در اندیشه سیاسی حضرت امام محسوب می‌گردد. داعیه حمایت از مستضعفین پدیده‌ای است که انقلاب اسلامی و اندیشه‌های رهبری آن را فراتر از مرزهای جغرافیایی ایران اسلامی امتداد داده و آن را چونان حلقه‌ای با تمامی جنبشهاي اسلامي بلکه کلیه خیزش‌های رهایی بخش مرتبط می‌سازد. «ما طرفدار مظلوم هستیم؛ هر کسی در هر قطبی که مظلوم باشد، ما طرفدار آنها هستیم. و فلسطینی‌ها مظلوم هستند و اسرائیلی‌ها به آنها ظلم کرده‌اند، از این جهت ما طرفدار آنها هستیم.»^(۱۰)

تلاش برای تشکیل جبهه واحد مستضعفین یکی از محورهای اساسی اندیشه سیاسی حضرت امام(ره) بود که اثرات خاصی روی ملل محروم و جنبشهاي رهایی بخش از خود به جای گذاشت.

«مستضعفین جهان، چه آنها که زیر سلطه آمریکا و چه آنها که زیر سلطه سایر قدرتمندان هستند، اگر بیدار نشوند و دستشان را به هم ندهند و قیام نکنند؛ سلطه‌های شیطانی رفع نخواهد شد. و همه باید کوشش کنیم که وحدت بین مستضعفان در هر مسلک و مذهبی که باشند، تحقق پیدا کند... ما عازم هستیم که

تمام سلطه‌ها را نایبود سازیم و شما هم کوشش کنید که ملت‌ها را با حق همراه

کنید...»^(۱۱)

بدین ترتیب می‌توان گفت؛ استراتژی وحدت در اندیشه سیاسی امام خمینی(ره) که به عنوان یک استراتژی کارآمد و ضروری برای هر گونه مبارزه و رفع ظلم شناخته شده است، مرزهای وطنی و مذهبی را در نور دیده و به عنوان یک ضرورت، میان کلیه جوامع تحت سلطه مطرح می‌گردد. هر چند اندیشه وحدت اسلامی از دیرباز در رأس برنامه‌های اسلامی و آزادی خواهی مصلحان بزرگ اسلامی و پیشگامان نهضتهاي اسلامی قرار داشته است؛ اما حضرت امام(ره) با اهتمام و تاکید بر این عنصر اساسی، نه تنها استراتژی وحدت را میان ملل اسلامی دنبال نمود که آن را در حوزه وسیعتر؛ یعنی ملل مستضعف و تحت ستم، مورد تاکید قرار داد.

تاکید بر پدیده وحدت ملل مستضعف در قالب جبهه واحد مستضعفان، از یک سوبی لحاظ نظری جبهه مستضعفین را امیدوار می‌ساخت و از سوی دیگر، تجربیات عینی و دستاوردهای این پدیده میمون در ایران اسلامی را پیش روی نهضتهاي نوپا و ضد استعماری در جای جای عالم قرار می‌داد.

۳- استکبار ستیزی و ظلم زدایی

مبارزه با ظلم و نفی استکبار، از اصول اساسی اندیشه مبارزاتی حضرت امام(ره) بوده و همواره مورد تاکید قرار گرفته است. ظلم زدایی و مبارزه با استکبار به عنوان یک مسؤولیت دینی - سیاسی، جدی ترین آثار را در قیام ملل مستضعف علیه نظام ظالمانه حاکم بر جهان از خود به جای گذاشته است.

اندیشه ظلم ستیزی حضرت امام(ره) که برخاسته از تفکر دینی و باور ناب مذهبی ایشان بود، از یک سو با طرح پدیده ظلم ستیزی به عنوان تکلیف دینی، موجب می‌شد که این تفکر با غیرت دینی امت اسلامی گره خورده و برای همیشه به عنوان یکی از الزامات و تکالیف دینی نقش آفرین گردد و از سوی دیگر، روحیه مبارزه با ظلم و قدرتهاي استکباری را در عمق جان توده‌های تحت ستم کاشته و بدین سان، زمینه

خیزش و جنبش‌های رهایی بخش و ضد استعماری را بیش از بیش فراهم می‌ساخت. مواجهه و رویارویی جدی و همه جانبه حضرت امام در برابر دنیای استکبار و بویژه ابرقدرت آمریکا، در ابعاد نظری و عملی، تاثیرات خاص و عمیقی را در جهان و بویژه جنبش‌های اسلامی از خود به جای گذاشت. اگر تا قبل از پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی ایران، رویارویی با دنیای استکباری و ایستادگی در برابر غرب و آمریکا، تنها یک آرمان و ذهنیت دور از واقعیت تلقی می‌شد؛ با شکل‌گیری انقلاب اسلامی و پیروزی همه جانبه آن، جهان مستضعف به مبارزات ضد استعماری و رهایی بخش شان امیدوار گردیدند و نهضتهاي اسلامي در عرصه جهانی جان تازه‌ای یافت.

«پیش از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، جنبش‌های اسلامی بسیاری در جهان

اسلام بود؛ اما این جنبشها به دلیل فشارهای سیاسی در ترس و هراس و نگرانی بودند و به دلیل وضعیت حاکم، هراس داشتند که حرکت خود را علنی سازند و مسلمانان را بسیج کنند و به مبارزه بپردازنند. انقلاب اسلامی این دیوار ترس را فرو ریخت و به حرکتهای اسلامی این درس را آموخت که می‌توان با بهره‌گیری از نیروهای مسلمان، بزرگترین قدرتها را به زیرکشید. لذا پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران، توده‌های مسلمان در سودان، الجزایر، تونس، مصر و... به پا خاستند و ملت‌های مسلمان‌گامهایی به پیش برداشتند و حرکت توده‌های مسلمان در سراسر جهان اسلام رشد فزاينده‌ای یافت و خیزش فرهنگی و آگاهی بخش سیاسی، همه منطقه را فراگرفت.»^(۱۲)

سالها مبارزه ناموفق ضد استعماری و ضد استبدادی در کشورهای اسلامی، به تدریج جوانه‌های امید را در دل جوانان امت مسلمان به یأس و ناامیدی مبدل ساخت. تجربیات ناکام نهضتها و جنبش‌های اسلامی در اغلب جوامع اسلامی، آرام آرام میان اندیشه سیاسی و مبارزاتی اسلام و شعایر عبادی و اخلاقی دین، فاصله ایجاد می‌کرد. اندیشه جدایی دین و سیاست، که تحمل و سازش با قدرتهای استکباری و حکام جایر را توجیه می‌کرد، به تلقی عام و فراگیری تبدیل گشته بود. در چنین فضا و شرایطی، ظهور حضرت امام و رهبری پیروزمندانه وی در انقلاب اسلامی ایران، روند جدیدی را در مسیر حرکت

تکاملی نهضتهای اسلامی ایجاد نمود و پس از سالها رکود و وقفه بدان تحرک و پویایی بخشد.

شاید نادیده‌گرفتن نفوذ بین المللی انقلاب ایران ممکن نباشد. حتی در مواردی که برخی از مسلمانان نسبت به جنبه سیاسی اسلام بی اعتقاد شده بودند، انقلاب اسلامی ایران با احیای این جنبه، اعتقاد راسخ آنان را به این مطلب اعاده کرد و نشان داد که مسلمانان بار دیگر قادر خواهند بود استقلال اقتصادی، سیاسی و فرهنگی خود را به دست آورند و یک بار دیگر به قدر تمدن‌ترین نیروی بین المللی تبدیل شوند.^(۱۳)

برنامه ظلم ستیزی حضرت امام(ره) به عنوان تکلیف دینی والهی، پیوند عمیق و همه جانبه‌ای را میان اندیشه‌های سیاسی - دینی آن حضرت و نهضتهای اسلامی در سراسر

جهان برقرار می‌سازد. همین پیوند ناگسستنی، براساس تکلیف شرعی و دینی، میان تمامی نهضتها و جنبش‌های دینی برقرار بوده و زمینه‌های باروری و شکوفایی هرچه بیشتر این خیزشها را از طریق اتحاد و همسوی نظری و عملی فراهم می‌آورد. امام خمینی(ره) این نکته را چنین بازگو می‌نمایند: «برای من، مکان مطرح نیست؛ آنچه مطرح است، مبارزه بر ضد ظلم است. هر جا بهتر این مبارزه صورت بگیرد، آنجا خواهم بود.»^(۱۴)

بنابراین، ظلم ستیزی و مبارزه با استکبار زمانی که صبغه دینی و مکتبی به خود می‌گیرد، از قوی‌ترین انگیزه‌ها نیز برخوردار می‌گردد. نگرش سیاسی حضرت امام به تکالیف اجتماعی دین، موجب شد، تا دین و تعالیم دینی در عرصه‌های اجتماع حضور یافته و نقش چشمگیر خود را در انگیزش، تحریص و بسیج توده‌های مردم علیه نظام ظالمانه حاکم بر جوامع مستضعف بیش از پیش ایفانماید. اگر در اندیشه سیاسی حضرت امام(ره)، مبارزه با ظلم و استکبار به عنوان یک تکلیف دینی مطرح می‌گردد، طبیعی است که این امر در تقویت و دلگرمی نهضتهای اسلامی نقش بارزی ایفا خواهد کرد:

«خدای تبارک و تعالی ما را مکلف کرده که با این طور اشخاص، با این طور ظلم،

با اینها یی که اساس اسلام را دارند متزلزل می‌کنند و همه مصالح مسلمین را دارند به

باد می‌دهند، ما مکلفیم که با اینها معارضه و مبارزه بکنیم. اگر یک وقتی هم دستمان

برسد، دست به تفنگ می‌کنیم و معارضه می‌کنیم. خودمان تفنگ به دو شمان

می‌کنیم و معارضه می‌کنیم»^(۱۵)

فراز فوق، بیانگر موضع همه جانبه حضرت امام(ره) در قبال نارساییها و ناروایی‌های موجود در جوامع بشری است. اگر اغلب نهضتهای اسلامی و اصلاحی در کشورهای اسلامی جهت‌گیری اصلاحی و مبارزاتی شان را در ابعاد خاص متمرکز نموده و احياناً به وعظ و ارشاد و جهت دهی افکار و اذهان توده‌های مردم اکتفا نموده‌اند، حضرت امام با ارایه استراتژی جدید و فرآگیر، روند مبارزات ضد استعماری و آزادی خواهانه را در کلیه ابعاد سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و نظامی پیشنهاد می‌نمایند. شکل‌گیری خیز شهای اسلامی در قالب مبارزه همه جانبه علیه استبداد و استعمار در برخی جوامع اسلامی، کاملاً از این استراتژی بهره برد و همین نکته، ضرورت انتقال نهضتهای اسلامی از رویکرد اصلاحی به نگرش انقلابی و ضرورت انقلاب اسلامی را موجب می‌گردد.

تاكيد بر امت اسلامي

اندیشه شکل‌گیری و تحقق امت واحده اسلامی بر بنیان اعتقادی و ایدئولوژی اسلامی، از دیرباز مورد اهتمام و تاکید مصلحان دینی و پیشگامان نهضت اسلامی قرار داشته است. استراتژی وحدت حول محوریت امت واحده اسلامی، در اندیشه سیاسی، دینی حضرت امام(ره) از جایگاه بلندی برخوردار می‌باشد. رابطه عمیق و همه جانبه اعتقادی و دینی میان نهضتهای اسلامی، موجب شد که حضرت امام(ره) از طریق ترویج و اشاعه تز امت واحده اسلامی، انقلاب اسلامی ایران را با نهضتهای اسلامی جهان پیوندی استوار و ناگستینی بخشیده و تحقق این ایده را کارسازترین استراتژی در مبارزه با جهان خواران و نیل به پیروزی عنوان نمایند. حضرت امام(ره) در این زمینه می‌گویند:

«ما برای دفاع از اسلام و ممالک اسلامی و استقلال ممالک اسلامی، در هر حال مهیا هستیم، برنامه ما که برنامه اسلام است؛ وحدت کلمه مسلمین است؛ اتحاد ممالک اسلامی است، برادری با جمیع فرق مسلمین است در تمام نقاط عالم، هم پیمانی با تمام دول اسلامی است در سراسر جهان...»^(۱۶)

دقیقاً همین نگرش در نهضت دینی ایران و بنیانگذار آن است که نهضت اسلامی را

خصلتی فرا مرزی و فرآگیر بخشیده و مبارزات رهایی بخش را در اقصی نقاط جوامع اسلامی و بلکه جوامع بشری هدایت می‌کند: «ما برای اینکه وحدت امت اسلام را تأمین کنیم، برای اینکه وطن اسلام را از تصرف و نفوذ استعمارگران و دولتها دست نشانده آنها خارج و آزاد کنیم؛ راهی نداریم جز اینکه تشکیل حکومت بدھیم...»^(۱۷) ثمرات ارزشمند و عمیق این تفکر در ایجاد همسویی میان جبهه نهضت جهانی اسلام است که کارسازترین استراتژی در مبارزه ضد استعماری ملل مسلمان و مستضعف محسوب می‌گردد:

«امروز مسلمانان در همه جای آسیا تا قلب آفریقا، در تمام خاورمیانه و در اروپا و آمریکا همه احساس می‌کنند که جزء یک جامعه جهانی بزرگ هستند؛ یعنی جزو امت اسلامی. این را امام (ره) در دنیا به وجود آورد. احساس شعور نسبت به امت اسلامی، بزرگترین حربه در دفاع از اسلام در برابر استکبار است.»^(۱۸)

با توجه به اصول و مبانی سیاست دینی حضرت امام در قبال امت اسلامی و جوامع بشری، می‌توان رابطه عمیق و همه جانبه انقلاب اسلامی و نهضتهای دینی در سراسر جهان را به خوبی کشف و مطالعه نمود. در همین راستا، تاثیرات ژرف و گسترده اندیشه‌های سیاسی آن حضرت بر نهضتهای اسلامی را می‌توان شناسایی کرد. عمق این تاثیر رازمانی می‌توان دریافت که در اعتراضات و گفته‌های بیگانگان و مخالفین انقلاب اسلامی را مورد غور و وارسی قرار دهیم. رایین رایت، یکی از متفکرین غربی در این زمینه اظهار می‌دارد که: «سیزده سال پس از آنکه اولین حکومت مذهبی مدرن جهان با انقلاب ایران پایه‌گذاری شد، اسلام پار دیگر به عنوان یک اسلوب سیاسی قدرتمند مطرح شده است.»^(۱۹) و بدین سان، می‌توان گفت نهضتهای اسلامی پس از سالها تجربه ناکام و ناموفق که با رکود و سکون همراه گشته و نسبت به توانمندی مدیریت معقول جامعه به وسیله تعالیم دینی نوعی تلقی منفی و ناباورانه را در میان جوامع موجب گردیده بود؛ با ظهور احیا گرایانه پیشگام نهضت دینی ایران، حضرت امام خمینی (ره) از تحرک و پویایی جدیدی برخوردار گردید و یک بار دیگر سیمای موفق و کارامد اسلام و ایدئولوژی دینی در حوزه سیاست و مدیریت زندگی جمعی انسان، در بخشی از قلمرو جهان اسلام

به شکل خیره کننده‌ای تبلور یافت. بدین ترتیب، نهضتهاي اسلامي نسبت به مبانی اعتقادی و فکري خود ايمان راسخ یافته و به آينده روشن و موفق مبارزاتي خويش، اميدوار گرديند.

اگر اثرات ژرف و همه جانبه امام خميني (ره) بر نهضتهاي اسلامي را در يك نگاه گذرا و کلي بررسی نماییم، خواهیم دید که نهضت اسلامي در کلیه جوامع دینی، در دو بعد نظری و عملی تاثيرپذیری جدی از انقلاب اسلامي ايران داشته است. هر چند برشمردن و تبيين تمامی دستاوردهای جهانی انقلاب اسلامي ايران، خود بحث جداگانه‌ای را می‌طلبد؛^(۲۰) اما در پایان اين نوشتار صرفاً مهمترین تاثير امام خميني (ره) بر نهضتهاي اسلامي در دو بعد نظری و عملی طرح و مورد جمع بندی قرار می‌گيرد.

تأثیر نظری امام خمینی بر نهضتهاي اسلامي

همان طور که در لابلاي مطالب قبل اشاره شد، به لحاظ نظری، اندیشه‌های سیاسي - دینی حضرت امام (ره) تاثيرات عميق و همه جانبه‌ای را بر نهضتهاي اسلامي از خود به جاي گذاشت. رویکرد مثبت نسبت به مدیریت معقول تعالیم دینی در حوزه‌های مختلف حيات جمعی انسان، اميد به آينده روشن و موفق و مهمنت از همه، اعتماد به هویت دینی و اسلامی جوامع مسلمان، از بارزترین تأثیرات حضرت امام در بخش نظری محسوب می‌گردد. بیوند عميق و همه جانبه‌ای که امام (ره) بين انقلاب اسلامي ايران و نهضتهاي دینی در سراسر عالم برقرار می‌نمایند، از يك سو نهضت دینی مردم ايران را به عنوان نقطه اتكا و منبع حمایتي برای اين نهضتها قرار داد و از سوی ديگر، بنيان قدر تمند ايدئولوژي انقلاب، نهضتهاي اسلامي را نيز از مبانی فكري و ايدئولوژي پويا و بالنهادهای برخوردار نمود.

پیروزی انقلاب اسلامي به رهبری امام خميني و تفسيري که او از اسلام اريا به کرد، دو انقلاب در سطح دنيای اسلام ايجاد کرد؛ انقلاب در داخل اسلام و گرايشات فقهی اسلام، به طوری که لزوم حرکت و جنبش را در اين عصر مورد تاكيد قرار می‌داد... و انقلاب دوم، آن بود که در سطح دنيای خارج از دين اسلام، فقهی را به وجود آورد و

تاکید بر این موضوع داشت که اسلام می‌تواند تغییر ایجاد کند و می‌تواند به حاکمیت برسد و دولت تاسیس کند؛ بر خلاف فکری که از دوره نهضت اروپا علیه اسلام بود، برخلاف دوره انتشار افکار مارکسیستی که اعتقاد داشت دین ملتها را ضعیف می‌کند و افیون ملتها است. به همین دلیل، انقلاب امام به مثابه تغییر بزرگی است که در دهه هشتم قرن بیستم در دنیا و در سطح حرکتهای اسلامی و شخصیتها رفته بوجود آمد.^(۲۱)

موضوع حمایتی امام از نهضتهای اسلامی

بنیانگذار جمهوری اسلامی به دور از سازش‌های سیاسی و تعارفات رایج دیپلماسی معاصر، با اعتقاد راسخ به مسؤولیت دینی خویش در مقابل امت اسلامی، همواره بر موضع حمایتی خود از نهضتهای اسلامی پای فشرده و تا آخرین مرحله، پشتیبانی همه جانبه و بی‌دریغ خویش را از این جنبشها اعلام داشته‌اند.

«ما از تمام نهضتهای آزادی بخش در سراسر جهان که در راه خدا، حق و حقیقت و آزادی مبارزه می‌کنند، پشتیبانی می‌کنیم. ما بار دیگر پشتیبانی بی‌دریغ خود را از برادران مسلمان و مظلوم افغانی اعلام می‌داریم و اشغال اشغال‌گران را شدیداً محکوم می‌نماییم.»^(۲۲)

امام در جای دیگر می‌فرمایند:

«من بار دیگر پشتیبانی خودم را از تمام نهضتها و جبهه‌ها و گروههایی که برای رهایی از چنگال ابرقدرت‌های چپ و راست می‌جنگند، اعلام می‌نمایم. من پشتیبانی خود را از فلسطین رشید و لبنان عزیز اعلام می‌دارم.»^(۲۳)

حمایت و پشتیبانی از جنبش‌های رهایی بخش و اسلامی که بر باورهای سیاسی، دینی حضرت امام(ره) استوار بوده، موضع حمایتی و ظلم زدایی او را نه تنها در محدوده نهضتهای اسلامی محدود ننموده که فراتر از آن، تمامی جنبش‌های رهایی بخش و ضد استعماری را مورد توجه قرار داده است: «ما از تمام کشورهای زیر سلطه برای به دست آوردن آزادی و استقلال، کاملاً پشتیبانی می‌نماییم و به آنان صریحاً می‌گوییم که حق

گرفتی است.»^(۲۴)

در یک بررسی گذرا و اجمالی، می‌توان گفت که جنبش‌های اسلامی عمدتاً با دو معضل اساسی روبرو بوده‌اند:

۱- درک ناقص و احیاناً متضاد پیشگامان نهضت از تعالیم و آموزش‌های دینی؛

۲- واکنش تند و منفی در برابر پدیده‌های فرهنگی و تمدن مغرب زمین.

نقیصه نخست، جنبش‌های اسلامی را از داشتن یک بیان اعتقادی جامع و قدرتمند که پاسخگوی معضلات و نیازمندی‌های جوامع معاصر باشد، محروم می‌ساخت و مشکل دوم، موجب می‌شد که از یک سو جنبش‌های مزبور از دستاوردهای علمی و فرهنگی جدید محروم شده و از سوی دیگر، این جنبشها در میان جوامع به عنوان بنیادگرایی غیر موجه و خشونت طلب معرفی گردد.

در مورد نخست، حضرت امام(ره) با ارایه تفسیر جامع و همه جانبی از تعالیم دینی، تلاش نمود تا بینان فکری و ایدئولوژیکی جنبش‌های اسلامی را غنا و قدرت بخشد. در این راستا، ایشان میراث گرانقدر و مهم اندیشه تحول در اذهان مسلمین را سامان داده و با نگرش فقاهتی و واقع گرایانه خویش بین میراث اسلامی گذشته و باورهای دینی با تغییرات و نوآوریهای عصر جدید، نوعی پیوند و ارتباط منطقی را برقرار نمود. حضرت امام با تأکید بر اسلام به عنوان دین مترقی، زنده و خردمندانه، هویت دینی مسلمین را احیا و احساس افتخار و اعتقاد به اینکه اسلام می‌تواند جوابگوی نیازهای انسان معاصر باشد، به وجود آورد.^(۲۵)

در مورد دومین نقطه ضعف جنبش‌های اسلامی، حضرت امام(ره) با یک نگرش دو سویه در برابر غرب و مظاهر جدید تمدن و فرهنگ غربی، تلاش نمود تا جمود فکری و فرهنگی را از اندیشه دینی زدوده و نوعی تفکیک میان جنبه‌های مثبت و منفی تمدن جدید بوجود آورد. ایشان در این راستا، نگرانیهای داخلی جامعه را با ضرورت پاسخگویی به تهدید فرهنگ غربی و مزرومات نوگرایی درهم آمیخته و تلاش نمود تا بین نوگرایی غیر دینی و سنت گرایی مذهبی، ارتباط و همسازی ایجاد نماید. نوگرایی دینی حضرت امام(ره) یک برخورد دوگانه و جذب و دفع همزمان با غرب را ارایه

می دهد.^(۲۶) بنابراین، تأثیری که حضرت امام(ره) در بعد نظری بر جنبش‌های اسلامی از خود به جا گذاشت، علاوه بر اینکه پاسخ منطقی و مناسبی برای چالش نهضتهای اسلامی با غرب ارایه نمود، قوی‌ترین احساس هویت دینی و باور راسخ بر کارامد بودن تعالیم دینی و ایدئولوژی اسلامی رانیز از خود به یادگار گذاشت. بنابراین،

«تأثیر قابل توجه انقلاب اسلامی به رهبری امام خمینی، آن است که اسلام و مسلمانان به عنوان نیروی سیاسی و مذهبی جدی تلقی شدند و درنتیجه، مسلمین و تفکر آنها موضعی بسیار قوی تراز سابق در محاسبات و ارزیابیهای سیاسی ابرقدرتها پیدا کرد. برای اثبات این مدعای، می‌توان به آثاری که تحت عنوانین؛ «قدرت جهان اسلام» «حضور اسلام در صحنه» در تجدید حیات اسلام نوشته شده است، استناد کرد.»^(۲۷)

تأثیر عملی امام خمینی بر نهضتهای اسلامی

اثرات عمیق اندیشه‌های والای رهبر دینی نهضت اسلامی ایران بر نهضتهای اسلامی، تنها در بعد نظری و فکری محصور نگردیده؛ بلکه در بعد عملی نیز روند حرکت نهضتهای اسلامی را تحت تأثیر داشته است. این امر در اندیشه سیاسی حضرت امام نیز از جایگاه بلندی برخوردار بوده است. اگر حضرت امام(ره) صدور انقلاب را به مثابه یک اصل اساسی عنوان نموده و آن را در قالب انتقال تجربیات انقلاب اسلامی ایران تعریف می‌کنند،^(۲۸) این امر به مفهوم تأثیرگذاری عینی و عملی اندیشه‌های سیاسی و انقلابی ایشان بر نهضتهای اسلامی است. از سوی دیگر، اغلب جنبش‌های اسلامی و کشورهای مسلمان، در روند مبارزات ضد استعماری شان، از تجربیات و دستاوردهای عینی انقلاب اسلامی ایران بهره برده‌اند که خود، جنبه‌هایی از تأثیرپذیری عملی این جنبشها از امام خمینی را به نمایش می‌گذارد.

«امتیازات خاصی که امام راحل(ره) به جای گذاشت و بر تمام مردم جهان تأثیر نهاد، علاوه بر افکار و سیاست‌هایش، روش حیات و زندگی امام است. روش ساده و خاضعانه با روشنی که برای دنیای معاصر نامانوس است.»^(۲۹)

دقیقاً همین درس زندگی است که روحیه مبارزه و تقابل کوخ نشینان و مستضعفین در بند را در برابر استکبار و زورمندان جوامع بشری، جان دوباره بخشید. در همین زمینه، از زبان یکی از نویسنده‌گان مصری چنین می‌خوانیم:

استقلال جدید نامیبا و موج صلح موجود در جنوب آفریقا به هر صورت، نتیجه‌ای از این حرکت ایران است. علاوه بر این، جمهوری اسلامی ایران با رهبری امام خمینی، یک حامی سیاسی، دیپلماتیک و مادی برای حرکتهای آزادی بخش در جنوب آفریقا و استانهای مرزی تحت حمایت آن به شمار می‌رفت. انقلاب ایران به مستضعفان در حال جنگ جنوب آفریقا نیز کمک دومی در جنگ علیه سلطه نژادی داد.^(۳۰)

اتکا و اعتماد جنبشهای اسلامی بر توده‌های مردم به عنوان مهمترین استراتژی موفق و پیروزمند و تکیه بر نیروی معنوی ایمان مردم به دور از سازشهای سیاسی، از مهمترین آثار و دستاوردهای نهضت دینی حضرت امام بود که مسیر مبارزاتی جنبشهای اسلامی را روندی جدید بخشید و به آینده موفق امیدوار ساخت. «نتیجه گیری دیگری از انقلاب اسلامی، این است که یک نهضت اسلامی نه تنها به خودی خود با مخالفت کلیه ابرقدرتها و عمل محلی آنها روبرو می‌گردد؛ بلکه چنین نهضتی برای اینکه اصیل باشد و شانس موفقیت داشته باشد، باید سازش ناپذیر بماند.»^(۳۱) همچنین سیره عملی و موفق حضرت امام، تامین منافع عموم مردم مسلمان و گره زدن نهضت اسلامی با توده‌های مردم را به عنوان یک استراتژی موفق در مسیر مبارزات ضد استعماری بازگو نمود.

«این انقلاب، نتیجه دیگری نیز در بردارد. و آن، این است که نهضت اسلامی چنانچه با منافع و خواستهای مردمی به نحو صمیمی تلفیق یابد و یا در سطح ایدئولوژی محض محصور نگردد و چنانچه سازش ناپذیر بوده و هرگونه مشارکت در نظام موجود را رد کند، قادر خواهد بود بر کلیه رقبای غیر مذهبی سبقت جوید.»^(۳۲)

و بالاخره اینکه، اسلام تولد مجدد خود را از امام خمینی دارد و او بود که با احیای ارزشهای فراموش شده میلیونها انسان، تعجب رهبران غرب و جهانیان را برانگیخت. و دقیقاً در همین راستا است که دشمنان تاریخی انقلاب اسلامی، عاجزانه مجبور به

اعتراف می‌شوند که «آیة‌ا... خمینی‌الهای بخش مبارزات ضد اسرائیلی در لبنان و اراضی اشغالی است و تمامی گروههای مبارز اسلامی در مصر، فلسطین اشغالی، لبنان، اردن و سوریه را باید طرفدار امام خمینی نامید.»^(۳۳)

پیشگامان جنبش‌های اسلامی در گذشته، عمدتاً از رابطه جدی و همه جانبه با توده‌های مردم محروم بوده و همین نکته، یکی از عوامل ناکامی این جنبشها را تشکیل می‌دهد. تاثیر عملی امام خمینی بر نهضتها اسلامی در ارایه یک استراتژی عینی و موفق مبارزاتی بود که بر اساس آن، علماء و روشنفکران به عنوان پیشگامان جنبش اسلامی با توده‌های مردم ترکیب می‌گردند. این، در حالی است که اغلب پیشگامان نهضت اسلامی، توده‌های مردم را به عنوان جاہل و مسلمان ظاهری می‌خوانند و به همین دلیل، از حمایت توده‌ها نیز محروم می‌گردیدند. ترکیب علماء و توده‌های مردم مسلمان در ایران، قدرت ممتاز و شکست‌ناپذیر اسلام را پدید آورد که رژیم حاکم را سرنگون ساخت.»^(۳۴)

خلاصه و جمع بندی

گفته شد اندیشه سیاسی حضرت امام(ره) که تشکیل حکومت اسلامی در ایران متبلور عینی آن است، به دلیل خصلت دینی و ماهیت مکتبی خود، از پیوند عمیق و ناگسستنی با نهضت اسلامی در جهان برخوردار بوده است. به طور کلی آثار و دستاوردهای نهضت دینی و پیروزمندانه حضرت امام در ارتباط با جنبش‌های اسلامی و نهضت جهانی اسلام را در دو بخش نظری و عملی می‌توان تحلیل و ارزیابی کرد. خصلت جهانی بودن انقلاب اسلامی ایران و اصولی چون؛ دعوت؛ صدور انقلاب، جبهه مستضعفین، ظلم زدایی و استکبارستیزی و تاکید بر امت اسلامی و وحدت جهانی اسلام، مهمترین محورهایی است که می‌توان رابطه تاثیر انقلاب اسلامی ایران بر نهضت اسلامی و جنبش‌های اسلامی را ذیل آن طرح و وارسی نمود. از سوی دیگر، مجموعه آثار و دستاوردهای جهانی انقلاب اسلامی و نقش امام خمینی(ره) نسبت به نهضتها اسلامی را در دو بعد کمی و کیفی می‌توان مورد بحث و بررسی قرار داد. از فردای

پیروزی انقلاب اسلامی به رهبری امام خمینی(ره) و تحت تاثیر آن، جهان اسلام متحول شد. یکی از تجلیات این تحول را باید در تغییر کمی و کیفی جنبش‌های اسلامی و رهایی بخش جست و جو کرد. از نظر کمی، شمار جنبش‌های اسلامی افزایش یافت و از خاور دور تا کرانه‌های اقیانوس اطلس و مغرب اسلامی را در بر گرفت که در این خصوص، جنبش‌های رهایی بخش در کشمیر، افغانستان، تونس، الجزایر، آسیای میانه و کشورهای حوزه خلیج فارس را می‌توان نام برد. تغییرات کیفی محسوس‌تر بود؛ حرکتهای ملی، مارکسیستی و التقاطی رنگ باخته و تحرکات اسلامی نضیج گرفت. افغانستان، نمونه جایگزینی قیام اسلامی به جای حرکات مارکسیستی است و لبنان و فلسطین نمود جانشینی اسلام انقلابی به جای حرکات قومی و التقاطی است.^(۳۵) نمونه روشن تغییر کیفی نهضتها اسلامی را در اظهار نظر یکی از پیشگامان نهضتها اسلامی چنین می‌خوانیم:

«در نتیجه تاثیر انقلاب اسلامی تحت رهبری امام خمینی، مسلمانان سراسر جهان به یک زبان و افکار تازه سیاسی برای محاوره دست یافتند. این زبان و افکار سیاسی جدید، به کالبد فرهنگ سیاسی اسلام جان تازه‌ای بخشید و مسلمانان را در سراسر جهان وارد معادلات سیاسی کرد.^(۳۶)

حضرت آیة‌الله خامنه‌ای مقام معظم رهبری در خصوص تاثیر کمی انقلاب اسلامی و امام خمینی(ره) بر نهضتها اسلامی معاصر چنین می‌گویند:

«امروز جوانان مسلمان در مصر، الجزایر، سودان و دیگر کشورهای شمال آفریقا، خاور میانه و شرق آسیا به نام جمهوری اسلامی ایران و امام عظیم الشأن شعار می‌دهند و این، در حالی است که پیوسته صدھاکتاب علیه تشیع و نظام اسلامی، در جهان انتشار می‌یابد و هدف از آن، خاموش کردن شعله عشق و ایمان جوانان مسلمان در سراسر جهان نسبت به ایران اسلامی است... مسلمانان در اقصی نقاط جهان از حاکمیت اسلام در سرزمین ایران امید و نشاط می‌گیرند و جوانان و روشنفکرانی که به اسلام روی آورده‌اند، بالهای از همین کانون نورانی، در راه احساسات اسلامی خود مبارزه و فداکاری می‌کنند.»^(۳۷)

آنچه امروز نهضت‌های اسلامی با آن روبرو است، نه ضعف بنیانهای فکری و ایدئولوژیکی است و نه فقدان تجربیات کاری و استراتژی مبارزاتی؛ بلکه مشکل امروزه جنبش‌های اسلامی، فقدان انسجام و همسویی و در نتیجه فقدان یک جهتگیری قاطع و جدی در برابر نظام سیاسی حاکم بر جهان است. بدون تردید، اندیشه‌های امام خمینی(ره) و راه و رسم زندگی سیاسی او می‌تواند جنبش‌های اسلامی را در این زمینه یاری رسانده و کاستیهای موجود را رفع و یا حداقل تقلیل بخشد.

پی نوشت ها:

۱. روزنامه جمهوری اسلامی، ۱۳۷۱/۱۱/۱۹
۲. کلیم صدیقی، مسایل نهضتهاي اسلامي، ترجمه سید هادی خسرو شاهي، انتشارات اطلاعات، تهران، ۱۳۷۵، ص ۱۰۸
۳. راشد الغنوشی، حرکت امام خمینی و تجدید حیات اسلام، ترجمه سید هادی خسرو شاهي، موسسه اطلاعات، تهران، ۱۳۷۲، ص ۹۷
۴. حامد الگار، انقلاب اسلامي در ايران، ترجمه مرتضى اسعدی و حسن چيدري، انتشارات قلم، تهران، ۱۳۶۰، ص ۱۴۵
۵. صحيفه نور، ج ۱۰، ص ۱۱۵
۶. صحيفه نور، ج ۴، ص ۱۱۴
۷. صحيفه نور، ج ۲۰، ص ۱۱۸
۸. صحيفه نور، ج ۱۱، ص ۲۶۶
۹. صحيفه نور، ج ۱۳، ص ۱۲۷
۱۰. صحيفه نور، ج ۴، ص ۳
۱۱. صحيفه نور، ج ۱۷، ص ۲۴۹
۱۲. حسن الشرابي، گفتگو با روزنامه کيهان، ۱۳۷۱/۱۲/۸
۱۳. محمد امين امين، نهضتهاي بين الملل اسلامي و تاثير آن بر نهضت اسلامي اندونزى، مجله حضور، شماره ۱۳، ۱۳۷۴، ص ۱۸۰
۱۴. آبيان انقلاب اسلامي، ص ۳۹۰
۱۵. صحيفه نور، ج ۳، ص ۱۸۴
۱۶. صحيفه نور، ج ۱، ص ۸۴
۱۷. ولایت فقیه یا حکومت اسلامی، ص ۴۲

۱۸. حضرت آیة‌الله خامنه‌ای، روزنامه جمهوری اسلامی، ۱۱/۱۹ / ۱۳۷۱.
۱۹. مجله سیاست خارجی، سال هفتم، بهار ۱۳۷۲، ص ۱۳.
۲۰. استاد عمید زنجانی بیش از ده مورد رابه عنوان نمونه‌هایی از تاثیر و دستاوردهای جهانی انقلاب اسلامی ایران بر می‌شمارد. ر.ک به: عمید زنجانی، انقلاب اسلامی و ریشه‌های آن، نشر طوبی، تهران، ۱۳۷۶، ص ۳۵۱.
۲۱. طلال عتریسی درگفتگو با مجله حضور، شماره ۱۱، خرداد ۱۳۷۴، ص ۲۱.
۲۲. در جست و جوی راه از کلام امام، دفتر ۱۵، صص ۲۴۹-۲۵۰.
۲۳. همان، ص ۲۵۱.
۲۴. همان، ص ۲۵۰.
۲۵. مجله سیاست خارجی، سال دهم، بهار ۱۳۷۵، ص ۶۹.
۲۶. همان، ص ۷۴.
۲۷. کلیم صدیقی، روزنامه کیهان، ۱۰ / ۳ / ۱۳۶۹.
۲۸. صحیفه نور، ج ۱۳، ص ۱۱۷.
۲۹. طلال عتریسی درگفتگو با مجله حضور، شماره ۱۱، خرداد ۱۳۷۴، ص ۲۳.
۳۰. فهیمی هویدی، مجله حضور، پیشین، ص ۲۸۱.
۳۱. حامد الگار، پیشین، ص ۱۴۸.
۳۲. همان، ص ۱۴۹.
۳۳. مجله حضور، شماره ۹، ص ۲۹۷.
۳۴. کلیم صدیقی، پیشین، ص ۸۵.
۳۵. جعفر حق پناه، تاثیر تفکر و حرکت امام خمینی در جهان اسلام، کیهان، ۹ / ۳ / ۱۳۷۰.
۳۶. کلیم صدیقی، روزنامه کیهان، ۹ / ۳ / ۱۳۷۰.
۳۷. حضرت آیة‌الله خامنه‌ای، روزنامه اطلاعات، ۲۱ / ۶ / ۱۳۷۴.